

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2003

Utgiven i Helsingfors den 19 mars 2003

Nr 218—227

INNEHÅLL

Nr		Sidan
218	Lag om ändring av utlänningslagen	469
219	Lag om ändring av 1 och 7 § lagen om hemkommun	471
220	Lag om ändring av djurskyddslagen	472
221	Lag om ändring av lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården	476
222	Lag om ändring av markanvändnings- och bygglagen	479
223	Republikens presidents förordning om ändring av 2 § republikens presidents förordning om polisens förtjänstkors och förtjänstmedalj	484
224	Statsrådets förordning om ändring av 12 § polisförvaltningsförordningen	485
225	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om förfarandet vid inköp av spannmål till interventionslager	486
226	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om ändring av bilagan till jord- och skogsbruksministeriets förordning om avgifter för gränsveterinärernas prestationer	490
227	Utrikesministeriets meddelande om ändring av utrikesministeriets beslut om ersättningar på grund av de lokala särförhållandena till tjänsteman inom utrikesrepresentationen	492

Nr 218

Lag

om ändring av utlänningslagen

Given i Helsingfors den 13 mars 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i utlänningslagen av den 22 februari 1991 (378/1991) 18 a och 60 §, sådana de lyder, 18 a § i lag 511/1996 och 60 § i lag 1269/1997, samt
fogas till lagen en ny 56 § i stället för den 56 § som upphävts genom sistnämnda lag, som följer:

18 a §

Villkoren för att en person som kommer från det forna Sovjetunionens område skall beviljas uppehållstillstånd

Utöver vad som annars föreskrivs i denna lag, beviljas en person som kommer från det forna Sovjetunionens område tidsbegränsat uppehållstillstånd, om

1) sökanden har hört till den förflyttade befolkningen från Ingermanland som åren 1943 och 1944 överfördes till Finland och efter krigets slut återsändes till Sovjetunionen,

2) sökanden har tjänstgjort i finska armén åren 1939—1945, eller

3) sökanden själv, den ena av hans eller hennes föräldrar eller minst två av hans eller hennes fyra mor- eller farföräldrar enligt

RP 160/2002
FvUB 15/2002
RSv 242/2002

anteckning i något dokument har eller har haft finsk nationalitet och sökanden har tillräckliga kunskaper i finska eller svenska.

Uppehållstillstånd beviljas också en i 1 mom. avsedd persons make samt barn som han eller hon har vårdnaden om och som inte har fyllt 18 år förrän sökanden har beviljats uppehållstillstånd på den grund som anges i 1 mom. Med make jämställs den som med personen i fråga fortgående lever i gemensamt hushåll under äktenskapsliknande förhållanden.

Ett villkor för att uppehållstillstånd beviljas är dessutom att

1) sökanden har anmält sig som återflyttare vid en finsk diplomatisk eller konsulär beskickning,

2) sökanden i det fall som avses i 1 mom. 3 punkten deltar i samhällsorientering som anordnas i utflyttningslandet och företer ett intyg över att han eller hon avlagt ett av en finsk myndighet anordnat språkprov enligt vilket han eller hon har sådana kunskaper i finska eller svenska som motsvarar nivå A2 på nivåskalan för språk i Europarådets gemensamma europeiska referensramar, om det inte med beaktande av sökandens omständigheter skall anses oskäligt att han eller hon deltar i samhällsorientering eller språkprov, och

3) sökanden har tillgång till bostad i Finland.

Den finländska härkomsten som avses i 1 mom. 3 punkten skall visas med hjälp av originaldokument eller, om detta inte är möjligt, på något annat tillförlitligt sätt.

56 §

Sökande av ändring i finländska beskickningsars beslut

Ändring i beslut som en beskickning fattat med stöd av 18 a § får sökas genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol i enlighet med förvaltningsprocesslagen.

60 §

Begränsningar av besvärsrätten

I andra fall än de som anges i 55, 56 och 57 § får ändring i beslut som fattats med stöd av denna lag inte sökas genom besvär.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2003. Lagen tillämpas också på sådana före ikraftträdandet inlämnade ansökningar om uppehållstillstånd på grundvalen av vilka utlänningsverkets representant ännu inte har intervjuat sökanden.

Helsingfors den 13 mars 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Inrikesminister *Ville Itälä*

Nr 219

L a g**om ändring av 1 och 7 § lagen om hemkommun**

Given i Helsingfors den 13 mars 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 11 mars 1994 om hemkommun (201/1994) 1 § 2 mom. och 7 § 3 mom.,
av dessa lagrum 1 § 2 mom. sådant det lyder i lag 1650/1995, som följer:

1 §

Tillämpningsområde

Den enligt denna lag bestämda hemkommunen och bostaden där samt folkbokföringskommunen för en finsk medborgare som är stadigvarande bosatt i utlandet antecknas i det befolkningsdatasystem som avses i befolkningsdatalagen (507/1993). I befolkningsdatasystemet antecknas även en tillfällig bostad som en person uppgett.

7 §

Anmälningsskyldighet för den som flyttar

En person skall till magistraten också anmäla sin tillfälliga bostad om han eller hon bor där mer än tre månader. Det som i 1 och 2 mom. och nedan i denna lag föreskrivs om hemkommun och bostaden där tillämpas också på en tillfällig bostad.

Denna lag träder i kraft den 1 september 2003.

Helsingfors den 13 mars 2003

Republikens President**TARJA HALONEN**Region- och kommunminister *Martti Korhonen*

Nr 220

L a g

om ändring av djurskyddslagen

Given i Helsingfors den 13 mars 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i djurskyddslagen av den 4 april 1996 (247/1996) 20 och 26 § samt 54 § 2 mom.,
av dessa lagrum 54 § 2 mom. sådant det lyder i lag 594/1998, samt
fogas till 1 § ett nytt 3 mom., till lagen nya 20 a, 20 b och 26 a § samt till 30 §, sådan
den lyder delvis ändrad i lag 662/1999, ett nytt 4 mom. som följer:

1 §

Lagens syfte

Genom denna lag genomförs även rådets
direktiv 1999/22/EG om hållande av vilda
djur i djurparker.

20 §

Djurparker och permanenta djurutställningar

I denna lag avses med *djurpark* en per-
manent anläggning där i huvudsak djur som
tillhör vilda arter hålls för att förevisas för
allmänheten. Med *permanent djurutställning*
avses en permanent anläggning där enbart
eller i huvudsak djur som inte tillhör vilda
arter hålls för att förevisas för allmänheten,
eller där det förevisade antalet vilda djur eller
arter är litet.

Djur får förevisas i djurparker och perma-
nenta djurutställningar endast med tillstånd av

länsstyrelsen. Tillstånd att hålla en djurpark
och en permanent djurutställning skall sökas
hos länsstyrelsen i det län där djurparken eller
den permanenta djurutställningen är belägen.

Djurparkerna skall bidra till att skydda den
vilda faunan och bevara den biologiska
mångfalden. I detta syfte skall djurparkerna
tillhandahålla allmänheten information om de
förevisade arterna och deras naturliga livs-
miljöer. Djurparkerna skall därtill delta i

- 1) forskning som främjar bevarandet av
djurarter,
- 2) utbildning som ger kunskaper om be-
varandet av djurarter,
- 3) informationsutbyte om arternas beva-
rande, eller
- 4) uppfödning av djurarter i fångenskap,
återinplantering eller återinförande av arter
till ett liv i vilt tillstånd, när detta är
ändamålsenligt.

Utöver vad som i 39 § föreskrivs om
inspektion kan länsstyrelsen inspektera att
kraven i 3 mom. iakttas i djurparkerna.

RP 209/2002
JsUB 15/2002
RSv 273/2002

Rådets direktiv 1999/74/EG (31999L0074); EGT nr L 203, 3.8.1999, s. 53, rådets direktiv 1999/22/EG (31999L0022); EGT nr L 94, 9.4.1999, s. 24, kommissionens direktiv 2002/4/EG (32002L0004); EGT nr L 30, 31.1.2002 s. 44

20 a §

Cirkusar och ambulerande djurutställningar

Djur får användas på cirkusar och vid andra därmed jämförbara föreställningar där djuren visar färdigheter som de har blivit lärda, samt förevisas i ambulerande djurutställningar endast med tillstånd av länsstyrelsen. Om det enligt den kunskap som är tillgänglig inte går att ordna från djurskyddssynpunkt godtagbara förhållanden för någon djurart på cirkusar och vid andra därmed jämförbara föreställningar eller i ambulerande djurutställningar eller om användningen av någon djurart på cirkusar eller vid andra därmed jämförbara föreställningar inte enligt den kunskap som är tillgänglig kan anses godtagbar från djurskyddssynpunkt, kan genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas förbud mot att djurarten används på cirkusar och vid andra därmed jämförbara föreställningar eller förevisas i ambulerande djurutställningar.

Tillstånd att driva en inhemsk cirkus eller att ordna någon annan därmed jämförbar föreställning eller en inhemsk ambulerande djurutställning skall sökas hos länsstyrelsen i det län där den som äger cirkusen eller den därmed jämförbara föreställningen eller djurutställningen har sin hemort. Tillstånd att driva en utländsk cirkus eller att ordna en därmed jämförbar föreställning eller en utländsk ambulerande djurutställning skall sökas hos länsstyrelsen i det län där den utländska cirkusen, den motsvarande föreställningen eller den ambulerande djurutställningen inreser till Finland.

20 b §

Ansökan om tillstånd för djurpark, permanent eller ambulerande djurutställning samt cirkus samt beviljande och återkallande av tillstånd

En ansökan om tillstånd för djurpark, permanent eller ambulerande djurutställning samt cirkus skall innehålla

- 1) uppgift om de djurarter och det antal djur som verksamheten omfattar,
- 2) utredning om förvaringsutrymmen för djuren, samt

3) utredning om hur djurens skötsel kommer att ordnas.

Utöver vad som bestäms i 1 mom. skall en ansökan om tillstånd för djurpark innehålla information om vilken av de i 20 § 3 mom. avsedda uppgifterna för att skydda den vilda faunan och bevara den biologiska mångfalden som anläggningen kommer att delta i. En beskrivning av de programnummer som djuren deltar i och en utredning om vilka konsterna djuren gör vid föreställningen skall fogas till en ansökan om tillstånd för cirkus.

Tillstånd för djurpark, permanent eller ambulerande djurutställning samt cirkus beviljas, om verksamheten uppfyller de krav på förvaringsutrymmen för och skötseln av djuren som ställs i denna lag och med stöd av den. En ytterligare förutsättning för tillstånd att hålla djurpark är att kraven i 20 § 3 mom. uppfylls och för tillstånd att hålla cirkus att de krav på behandlingen av djuren som ställs i denna lag och med stöd av den uppfylls. Tillståndet kan förenas med villkor som behövs från djurskyddssynpunkt. Tillståndet kan återkallas och anläggningen eller en del av den stängas, om den som bedriver verksamheten väsentligt åsidosätter de krav på djurskydd eller de tillståndsvillkor som ställs i denna lag eller med stöd av den, eller om verksamheten inte längre uppfyller förutsättningarna för beviljande av tillstånd och den som bedriver verksamheten inte rättar olägenheterna inom en skälig tid som utsätts för tillsynsmyndigheten. Tillståndet kan likväl omedelbart återkallas och anläggningen eller en del av den omedelbart stängas om det är en nödvändig förutsättning för att säkerställa djurens välbefinnande. Länsstyrelsen skall inspektera djurparker, permanenta djurutställningar, ambulerande djurutställningar och cirkusar innan verksamheten inleds och innan tillstånd återkallas eller något annat avgörande fattas som väsentligt ändrar tillståndets innehåll eller som gäller tillståndets giltighetstid. Länsstyrelsen skall genom regelbundna inspektioner övervaka att tillståndsvillkoren iakttas.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan närmare bestämmelser utfärdas om

- 1) de djurskyddskrav som ställs på förvaringsutrymmena för samt skötseln och be-

handlingen av djur i djurparker, permanenta eller ambulerande djurutställningar och på cirkusar,

2) det närmare innehållet i uppgiften för djurparkerna att bidra till skyddet av den vilda faunan och bevarandet av den biologiska mångfalden i enlighet med 20 § 3 mom.

26 §

Förande av förteckning

Den som bedriver verksamheten skall föra en uppdaterad förteckning över de djurarter och djur som verksamheten enligt 20, 20 a, 21, 23 eller 24 § omfattar. Förteckningen skall på begäran uppvisas för de tillsynsmyndigheter och djurskyddsövervakare som nämns i 3 kap. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet får närmare föreskrifter meddelas om förande av förteckningen och om de uppgifter som skall införas i den.

26 a §

Hönsgårdsregister

Hönsägg som skall släppas ut på marknaden som människoföda får produceras endast i produktionsenheter som är införda i jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentralens register för övervakning av hönsgårdar (*hönsgårdsregister*). Hönsgårdsregistret är ett underregister i det landsbygdsnäringsregister som avses i lagen om landsbygdsnäringsregistret (1515/1994).

Ägaren till en produktionsenhet som avses i 1 mom. skall för anteckning i hönsgårdsregistret till landsbygdsnäringsmyndigheten i den kommun där produktionsenheten är belägen anmäla

- 1) enhetens namn och adress,
- 2) namn och adress för enhetens ägare,
- 3) namn och adress för den fysiska person som är ansvarig för värphönsen (*producent*), om producenten är någon annan än enhetens ägare,
- 4) den produktionsmetod som används i enheten (*frigående utomhus, frigående inomhus, burhöns, ekologisk produktion*), samt
- 5) enhetens maximala kapacitet i antal

hönsplatser och, om olika produktionsmetoder används, det maximala antalet hönsplatser per produktionsmetod i enheten.

I samband med att jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral för in de uppgifter som avses i 2 mom. i registret, tilldelar den produktionsenheten ett särskiljande nummer i enlighet med kommissionens direktiv 2002/4/EG om registrering av anläggningar som håller värphöns och som omfattas av rådets direktiv 1999/74/EG, och för in det särskiljande numret i hönsgårdsregistret. Om samma ägare har flera produktionsenheter, skall varje enhet tilldelas ett eget särskiljande nummer.

En produktionsenhet skall registreras utan dröjsmål efter det att de i 2 mom. avsedda uppgifterna har inlämnats till den registeransvarige. Ändringar i de uppgifter som finns i registret skall utan dröjsmål anmälas för att antecknas i registret. Uppgifterna i registret utplånas ett år efter att en anmälan om att verksamheten avslutats har gjorts.

Lagen om landsbygdsnäringsregistret tillämpas på hönsgårdsregistret. Utöver vad som i 3 § i nämnda lag föreskrivs om användning av registret, har de tillsynsmyndigheter som avses i denna lag rätt att använda registret för övervakningen. Om en produktionsenhet, som inte är registrerad, på marknaden släpper ut hönsägg som är avsedda som människoföda, kan en tillsynsmyndighet som avses i livsmedelslagen (361/1995) tillämpa tvångsmedel i fråga om dessa hönsägg med iakttagande av förfarandet i 8 och 10 kap. livsmedelslagen.

30 §

Tillstånd att transportera djur och register över djurtransportörer

Utan hinder av det som i 1 mom. eller någon annanstans i lag bestäms om en stat utanför Europeiska gemenskapen skall, när det gäller Norge, de krav som gäller för medlemsstaterna i Europeiska unionen iakttagas vid djurtransporter till Finland eller via Finlands territorium.

54 §

Djurskyddsförseelse

— — — — —
För djurskyddsförseelse döms också den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1) bryter mot ett förbud mot tillverkning, import, försäljning eller överlåtelse enligt 12 § eller mot ett förbud som avses i eller som utfärdats med stöd av 7 § 3 mom., 13 § 1 mom., 16 § 3 mom. eller 18, 19, 22, 25 eller 27 §,

2) bryter mot ett djurhållningsförbud eller är mellanhand för någon annan för kringgående av djurhållningsförbud, eller

3) försummar en skyldighet som avses i eller som ålagts med stöd av 13 § 2 mom., 14 §, 16 § 1 mom., 17 §, 20 § 2 mom., 20 a § 2 mom., 21 § 2 eller 3 mom., 23, 24, 26, 29 eller 30 § eller 31 § 1 mom. eller 64 §.

Denna lag träder i kraft den 31 mars 2003.

Anläggningar som har verksamhet när denna lag träder i kraft och som motsvarar definitionen på djurpark i 20 § 1 mom. skall ordna sin verksamhet så att de senast den 30 september 2003 tillhandahåller allmänheten

information om de förevisade arterna och deras naturliga livsmiljöer. Därtill skall dessa anläggningar, för justering av tillståndsvillkoren, senast den 30 september 2003 anmäla till den länsstyrelse som beviljat tillståndet, vilken uppgift de kommer att delta i för att i enlighet med 20 § 3 mom. bidra till att skydda den vilda faunan och bevara den biologiska mångfalden. Den länsstyrelse som beviljat tillståndet justerar före utgången av 2003, utan separat ansökan, tillstånden för djurparker och permanenta djurutställningar så att de motsvarar denna lag.

I 26 a § 1 mom. avsedda produktionsenheter för hönsägg som har verksamhet när denna lag träder i kraft skall anmäla de uppgifter som avses i 26 a § 2 mom. till hönsgårdsregistret senast den 30 april 2003. Produktionsenheter som inlämnat anmälan inom denna tidsfrist skall registreras senast den 31 maj 2003. Från och med den 1 juni 2003 får hönsägg som är avsedda som människoföda inte för att släppas ut på marknaden produceras i produktionsenheter som inte har införts i hönsgårdsregistret.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 13 mars 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Jord- och skogsbruksminister *Jari Koskinen*

Nr 221

L a g**om ändring av lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården**

Given i Helsingfors den 13 mars 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 3 augusti 1992 om klientavgifter inom social- och hälsovården (734/1992) 10 och 11 §, av dessa 11 § sådan den lyder i lag 1288/1993, samt fogas till lagen nya 7 b, 7 c, 10 b och 10 c § samt till 14 a §, sådan den lyder i lag 976/1998, ett nytt 2 mom. som följer:

7 b §

Personer i långvarig anstaltsvård

Vid fastställande av en avgift enligt denna lag anses som en person i långvarig anstaltsvård

1) den vars anstaltsvård beräknas pågå längre än tre månader, räknat från det anstaltsvården dygnet runt började, samt

2) en annan person än en som avses i 1 punkten, när anstaltsvården dygnet runt har pågått tre månader, om hans eller hennes funktionsförmåga skall anses ha försvagats så att han eller hon fortfarande skall vårdas på anstalt.

Utan hinder av vad som bestäms i 1 mom. anses inte som en person i långvarig anstaltsvård

1) den som får sådan rehabilitering i anstalt som avses i 3 § 2 mom. 6 punkten förordningen om medicinsk rehabilitering (1015/1991) eller i 2 § 3 punkten lagen angående specialomsorger om utvecklingsstörda, eller

2) ett barn eller en ung person som med stöd av barnskyddslagen får vård på anstalt.

7 c §

Grunderna för avgifter som tas ut för långvarig anstaltsvård

Hos personer i långvarig anstaltsvård tas ut en avgift som bestäms enligt betalningsförmågan. Avgiften kan uppgå till högst 80 procent av klientens månadsinkomster enligt denna lag, om inte något annat bestäms i denna lag. Avgiften får dock vara högst så stor att den som får vård månatligen till sitt förfogande har minst 80 euro.

Om den som är i långvarig anstaltsvård omedelbart innan anstaltsvården inletts har levt i gemensamt hushåll i äktenskap eller äktenskapsliknande förhållanden och hans eller hennes månadsinkomster är större än makens månadsinkomster, bestäms avgiften på basis av makarnas sammanräknade månadsinkomster. Den avgift som tas ut hos en person i långvarig anstaltsvård kan uppgå till högst 40 procent av de på ovan nämnda

grunder sammanräknade månadsinkomsterna. Den som får anstaltsvård skall dock till sitt förfogande ha minst 80 euro i månaden. Om båda de makar som avses i detta moment är i långvarig anstaltsvård, bestäms avgiften dock enligt vad som anges i 1 mom.

Den avgift som anges i 1 mom. får inte hos personer som inte har fyllt 18 år tas ut för långvarig anstaltsvård på hälsovårdscentral eller sjukhus eller dess verksamhetsenhet till den del vårddagarna är fler än sju under ett kalenderår.

10 §

Faktorer som skall beaktas vid bestämmande av betalningsförmågan

Utan hinder av någon annan lag kan vid bedömning av betalningsförmåga och vid bestämmande av avgift, enligt vad som närmare bestäms i denna lag eller en med stöd av den utfärdad förordning, beaktas att den som saken gäller lever i gemensamt hushåll i äktenskap eller äktenskapsliknande förhållanden, att det finns minderåriga barn i samma hushåll, andra av personens faktiska familjeförhållanden beroende faktorer som påverkar hans eller hennes betalningsförmåga samt den underhållsskyldighet som avses i lagen om underhåll för barn.

När storleken av en avgift som skall fastställas enligt betalningsförmågan bestäms skall inkomsterna hos de personer som använt servicen beaktas så som närmare bestäms i denna lag eller en med stöd av den utfärdad förordning.

10 b §

Inkomster som ligger till grund för bestämmande av avgift för långvarig anstaltsvård

Såsom månadsinkomster enligt 7 c § 1 mom. beaktas i fråga om den som är i långvarig anstaltsvård inkomsterna efter förskotts innehållning och förskottsbetalning samt skattefria inkomster enligt vad som bestäms i denna paragraf. När en avgift bestäms enligt 7 c § 2 mom. på basis av de sammanräknade månadsinkomsterna, beaktas på motsvarande sätt såsom månadsinkomst

även inkomsterna för en person som omedelbart innan anstaltsvården inleddes har levt i gemensamt hushåll i äktenskap eller äktenskapsliknande förhållanden med den som är i långvarig anstaltsvård. Varierar månadsinkomsterna, beaktas som månadsinkomst den genomsnittliga månadsinkomsten under det föregående året.

Förutom löneinkomster beaktas pensioner och med dem jämförbara fortlöpande förmåner, livräntor samt förmån som skall betalas i pengar och som i samband med överlåtelse av en fastighet har förbehållits för viss tid eller på livstid (*syftning*) samt andra fortlöpande personliga inkomster samt nettoinkomster av kapital och annan egendom, såsom ränte-, dividend- och hyresinkomster.

Såsom inkomster beaktas även kapitalinkomst- och förvärvsinkomstandelar av jordbruk och näringsverksamhet som har fastställts vid den senast verkställda beskattningen samt skattskyldigs andel av sammanslutnings inkomst. Nämnade inkomster kan, i jämförelse med den inkomst som den senast verkställda beskattningen visar, justeras med de procenttal som skattestyrelsen årligen fastställer i sitt beslut om den inkomst som skall läggas till grund för förskott. Med avvikelse från vad som föreskrivs ovan i denna paragraf beaktas inkomst av skog på det sätt som anges i 10 a § 2 mom.

Såsom inkomster beaktas inte

- 1) inkomster som nämns i 10 a § 3 mom.,
- 2) underhållsbidrag eller underhållsstöd som betalas till ett minderårigt barn till den som är i långvarig anstaltsvård eller till ett minderårigt barn till en i 7 c § 2 mom. avsedd make, eller
- 3) i pensioner och därmed jämförbara inkomster ingående förhöjningar som beror på försörjningsplikt.

10 c §

Avdrag från inkomsterna vid bestämmande av avgift för långvarig anstaltsvård

Innan den avgift som tas ut för långvarig anstaltsvård bestäms skall från månadsinkomsterna för en i 10 b § 1 mom. avsedd person dras av

- 1) de fastställda underhållsbidrag som skall betalas av honom eller henne,

2) andra motsvarande kostnader som följer av hans eller hennes faktiska familjeförhållanden, samt

3) förmån som av honom eller henne skall betalas i pengar och som i samband med överlåtelse av en fastighet har förbehållits för viss tid eller på livstid.

Avdrag enligt 1 mom. 1 punkten görs dock inte, om den som är mottagare av underhållsbidraget är make till den som betalar underhållsbidraget och makarna har levt i gemensamt hushåll omedelbart innan anstaltsvården inleddes.

11 §

Efterskänkande och nedsättning av avgift

En avgift som fastställts för socialvårdsservice och en sådan avgift för hälsovårdsservice som bestämts enligt en persons betalningsförmåga skall efterskänkas eller nedsättas till den del förutsättningarna för personens eller familjens försörjning eller förverkligandet av personens lagstadgade försörjningsplikt äventyras av att avgiften tas ut.

Den kommun eller samkommun som producerar servicen kan besluta att

1) också andra avgifter än de som avses i

1 mom. kan efterskänkas eller nedsättas på de grunder som avses i 1 mom., eller

2) avgifterna kan nedsättas eller efterskänkas, om det är befogat med beaktande av vårdsynpunkter.

14 a §

Myndigheternas rätt att få upplysningar

Vad som föreskrivs i 1 mom. tillämpas också på uppgifter och utredningar om en sådan persons ekonomiska ställning som har levt i gemensamt hushåll i äktenskap eller äktenskapsliknande förhållanden med en person i långvarig anstaltsvård, om den avgift som tas ut för anstaltsvården bestäms eller har bestämts med stöd av 7 c § 2 mom. utifrån makarnas sammanräknade inkomster.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2003. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

De avgifter som fastställts enligt de bestämmelser som gäller när denna lag träder i kraft skall ändras så att de träder i kraft tre månader efter lagens ikraftträdande och då överensstämmer med denna lag.

Helsingfors den 13 mars 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Eva Biaudet*

Nr 222

L a g

om ändring av markanvändnings- och bygglagen

Given i Helsingfors den 13 mars 2003

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i markanvändnings- och bygglagen av den 5 februari 1999 (132/1999) 11 § och
fogas till lagen ett nytt 12 a kap., till 104 § ett nytt 5 mom. samt till lagen nya 189 a och
189 b § som följer:

12 a kap.

**Ersättning för kommunernas kostnader för
samhällsbyggande**

91 a §

*Markägares skyldighet att delta i kostnaderna
för samhällsbyggande*

De markägare inom ett område som detaljplaneras vilka har avsevärd nytta av detaljplanen är skyldiga att på det sätt som anges nedan delta i kommunens kostnader för samhällsbyggande. Strävan skall vara att avtala med markägaren om dennes deltagande i kostnaderna.

Med avseende på fullgörandet av den skyldighet som avses i 1 mom. skall markägarna behandlas lika.

I 104 § föreskrivs om gatuområden för vilka ersättning betalas och i 105 § om ersättning som markägaren skall betala för ett gatuområde.

91 b §

Markanvändningsavtal

En kommun kan ingå avtal om planläggning och om genomförandet av planerna (*markanvändningsavtal*). I markanvändningsavtalen kan dock inte med bindande verkan avtalas om innehållet i planerna.

Ett markanvändningsavtal kan ingås med bindande verkan för parterna först när ett utkast eller förslag till plan har varit offentligt framlagt. Detta gäller inte avtal om inledande av planläggning.

Genom markanvändningsavtal kan det utan hinder av bestämmelserna om utvecklingskostnadsersättning i detta kapitel även ingås mer utförliga överenskommelser om parternas inbördes rättigheter och skyldigheter.

Information om markanvändningsavtal skall ges i samband med att en plan utarbetas. Avsikten att ingå ett markanvändningsavtal skall meddelas i programmet för deltagande och bedömning. Framgår avsikten att ingå ett

markanvändningsavtal först efter det att programmet för deltagande och bedömning har utarbetats, skall information i frågan ges vid utarbetandet av planen på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till intressenternas tillgång till information.

91 c §

Utvecklingskostnadsersättning

Har ingen överenskommelse nåtts med markägaren om dennes deltagande i kostnaderna för samhällsbyggande, kan kommunen hos markägaren ta ut en sådan andel av de uppskattade kostnaderna för samhällsbyggandet som betjänar bebyggandet av ett planområde vilken har avpassats enligt den värdestegring på en tomt enligt detaljplanen som har uppstått på grund av byggrätt, utökad byggrätt eller ändrade användningsmöjligheter som i detaljplanen har anvisats för tomten (*utvecklingskostnadsersättning*).

Värdestegringen på en tomt bestäms genom att bestämmelserna om ersättningsgrunder i lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter (603/1977), nedan inlösningslagen, iakttas i tillämpliga delar.

Från utvecklingskostnadsersättningen dras av värdet på gatuområden som enligt 104 § överläts utan ersättning och ersättning för ett gatuområde som enligt 105 § tas ut hos markägaren.

Utvecklingskostnadsersättning får inte påföras en markägare för vars områden i detaljplanen anvisas byggrätt bara för bostadsbyggande och om byggrätten eller den utökade byggrätten inte omfattar mer än 500 kvadratmeter våningsyta. Andra markägare får påföras utvecklingskostnadsersättning om de har sådan avsevärd nytta av detaljplanen som avses i 91 a §. Kommunen kan besluta att en högre gräns skall tillämpas i kommunen eller på ett visst planområde.

91 d §

Kommunernas kostnader för samhällsbyggande

Som ovan avsedda kostnader för samhällsbyggande som betjänar ett planområde kan

beaktas anskaffnings-, planerings- och byggnadskostnader för gator, parker och andra allmänna områden som i avsevärd grad betjänar planområdet, oberoende om de är belägna på eller utanför planområdet, samt markförvärvskostnader för uppförande av allmänna byggnader som i avsevärd grad betjänar planområdet, till den del de betjänar planområdet. Dessutom kan beaktas kommunens kostnader för att iståndsätta marken och utföra nödvändig bullerbekämpning på planområdet samt kommunens planläggningskostnader som inte har tagits ut med stöd av 59 §.

Som kostnader enligt 1 mom. beaktas både de uppskattade kostnaderna för genomförandet av en godkänd plan och kommunens kostnader för förhandsåtgärder som har vidtagits för genomförandet av planen. Kostnaderna skall vara skäligen med tanke på områdets karaktär och förhållanden.

Kommunen skall sträva efter att senast inom 10 år från det att beslutet om fastställande av utvecklingskostnadsersättning har vunnit laga kraft vidta de åtgärder vars kostnader har beaktats vid fastställandet av ersättningen.

91 e §

Utvecklingskostnadsersättning på områden som kommunen tidigare har anlagt

Om en detaljplan eller detaljplaneändring utarbetas för ett område där åtgärder enligt 91 d § har vidtagits i betydande omfattning och nyttan av planen är särskilt stor, kan utvecklingskostnadsersättningen bestämmas genom en uppskattning av de kostnader det skulle föranleda om den samhällsstruktur enligt 91 d § som i avsevärd grad betjänar planområdet genomfördes vid den tidpunkt då planen godkänns.

Vid fastställandet av utvecklingskostnadsersättningen beaktas som avdrag från de uppskattade kostnaderna de ersättningar som en tomtägare har betalat utifrån en tidigare plan enligt ett avtal eller enligt 91 c, 104, 105 eller 112 § och som har samband med de kostnader för samhällsbyggande som avses i 91 d §.

91 f §

Utvecklingskostnadsersättningens maximibelopp

I utvecklingskostnadsersättning kan tas ut högst 60 procent av den värdestegring som detaljplanen medför för en tomt enligt detaljplanen. Kommunfullmäktige kan också bestämma att ett lägre maximibelopp skall tillämpas i fråga om utvecklingskostnadsersättningen i kommunen eller på ett område som skall planläggas.

91 g §

Fastställande av utvecklingskostnadsersättning samt ränta som skall betalas på den

Kommunen beslutar om fastställande av utvecklingskostnadsersättningen. Beslutet skall fattas utan dröjsmål efter det att detaljplanen har godkänts. Av beslutet skall grunderna för fastställandet av ersättningen framgå.

Utvecklingskostnadsersättning kan fastställas endast om en bindande tomtindelning anges i detaljplanen. Utvecklingskostnadsersättningen fastställs separat för varje tomt enligt planen. För ett kvartersområde som har anvisats för ett visst användningsändamål och som tillhör en och samma ägare behöver tomtindelningen inte anges i detaljplanen. Härvid kan utvecklingskostnadsersättningen fastställas kvartersvis.

En årlig ränta på 2 procent skall betalas på utvecklingskostnadsersättningen med början två år från den tidpunkt då detaljplanen har trätt i kraft och beslutet om fastställande av utvecklingskostnadsersättning har vunnit laga kraft. Ingen ränta betalas för den tid då ett byggförbud enligt 53 § 1 mom. eller 58 § 4 mom. gäller på tomten.

91 h §

Begäran om utlåtande och hörande av markägarna

Innan utvecklingskostnadsersättning fastställs skall ett utlåtande om beslutsförslaget

begäras av lantmäteribyran och beslutsförslaget på det sätt som anges i 95 § kommunalagen delges de markägare som förslaget gäller. Markägarna har rätt att göra anmärkning mot förslaget. Anmärkningen skall ges in till kommunen inom 30 dagar från delfändet av förslaget.

Utlåtande skall begäras och markägarna höras i enlighet med 1 mom. innan detaljplanen godkänns.

Då utvecklingskostnadsersättning fastställs är det endast av särskilda skäl möjligt att avvika från lantmäteribyrans utlåtande i fråga om fastighetens värdestegring.

91 i §

Ansvaret för utvecklingskostnadsersättningen och tidpunkten för debitering av utvecklingskostnadsersättning

För betalning av utvecklingskostnadsersättningen svarar den som äger området vid den tidpunkt då utvecklingskostnadsersättningen fastställs eller den till vilken området har övergått från denna ägare genom ett vederlagsfritt förvärv.

Kommunen skall debitera utvecklingskostnadsersättningen utan dröjsmål när fastigheten kan bebyggas med stöd av ett lagakraftvunnet bygglov som har beviljats utifrån detaljplanen. Om ett område som hör till en plantomt har överlåtits mot vederlag före den ovan nämnda tidpunkten, skall utvecklingskostnadsersättningen debiteras utan dröjsmål efter överlåtelsen.

91 j §

Debitering av utvecklingskostnadsersättning samt förfallotid för och dröjsmålsränta på utvecklingskostnadsersättning

För debitering av utvecklingskostnadsersättning skall kommunen sända den som svarar för ersättningen en debetsedel av vilken framgår den ersättning som har fastställts för tomten och den ränta som har beräknats på ersättningen.

Om man med stöd av ett bygglov utnyttjar bara en liten del av den byggrätt eller utökade byggrätt som i planen anvisas för tomten, tas i samband med detta bygglov ut bara den andel av den för tomten fastställda utvecklingskostnadsersättningen som motsvarar den del av byggrätten som bygglovet avser.

Utvecklingskostnadsersättningen skall betalas inom tre månader från debiteringen. En utvecklingskostnadsersättning som har förfallit till betalning kan utsökas utan separat dom eller beslut på det sätt som föreskrivs i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961). Gäller bygglovet en tomt för vilken en bygguppmåning har getts, skall ersättningen betalas inom ett år från debiteringen.

Om utvecklingskostnadsersättningen inte betalas inom föreskriven tid, uppbärs ränta enligt 4 § 1 mom. räntelagen (633/1982) för dröjsmålstiden.

91 k §

Särskilda betalningsarrangemang

Kommunen och markägaren kan komma överens om att utvecklingskostnadsersättningen helt eller delvis betalas i form av ett jordområde eller annan egendom.

På markägarens begäran kan utvecklingskostnadsersättningen debiteras redan innan tomten kan bebyggas med stöd av ett laga-kraftvunnet bygglov.

91 l §

Avpassning av utvecklingskostnadsersättningen före debitering

När utvecklingskostnadsersättningen inte har fastställts tomtvis, skall den före debiteringen avpassas till de olika tomterna i förhållande till deras arealer.

Likaså skall utvecklingskostnadsersättningen före debiteringen avpassas till den del av en plantomt eller, om utvecklingskostnadsersättningen har fastställts kvartersvis enligt 91 g § 2 mom., av ett kvarter som är föremål för en överlåtelse mot vederlag. Avpassningen sker då separat för varje markägare enligt grunderna i 91 c §.

91 m §

Beslut att inte ta ut utvecklingskostnadsersättning

Om kommunen ändrar detaljplanen eller tomtindelningen på ett sådant sätt att grunderna för utvecklingskostnadsersättningen väsentligen faller bort, skall kommunen besluta att inte ta ut någon utvecklingskostnadsersättning.

91 n §

Befrielse från eller uppskov med betalning av utvecklingskostnadsersättning

Om betalning av en utvecklingskostnadsersättning framstår som oskälig på grund av en väsentlig ändring i grunderna för fastställandet av den, kan kommunen helt eller delvis bevilja befrielse från betalning av ersättningen eller bevilja uppskov med betalningen av den.

91 o §

Rättelse av utvecklingskostnadsersättning vid debiteringen

Om grunderna för utvecklingskostnadsersättningen har förändrats i ringa mån till följd av att tomtindelningen har ändrats eller av någon annan motsvarande orsak, skall utvecklingskostnadsersättningen vid debiteringen rättas för att motsvara det förändrade läget.

91 p §

Registrering av utvecklingskostnadsersättningar

Kommunen skall föra en förteckning över utvecklingskostnadsersättningarna.

När kommunen har bestämt att utvecklingskostnadsersättning skall tas ut, skall den utan dröjsmål för anteckning i lagfarts- och in-teckningsregistret skriftligen anmäla detta till den tingsrätt inom vars domkrets fastigheten är belägen. Kommunen skall bifoga en förteckning över fastigheterna och utvecklingskostnadsersättningarna för dem till den anmälan som görs till tingsrätten. Också en

fördelning av utvecklingskostnadsersättningen tomtvis eller en omfördelning av ersättningen skall utan dröjsmål anmälas till tingsrätten för anteckning i lagfarts- och inteckningsregistret.

Betalda utvecklingskostnadsersättningar skall anmälas till registermyndigheten för anteckning i lagfarts- och inteckningsregistret.

104 §

Gatuområden för vilka ersättning betalas

Om ett område som markägaren har överlåtit till gatuområde på nytt införlivas med tomten genom en planändring, får kommunen av markägaren inte ta ut ersättning för den del av området som motsvarar den andel som kommunen enligt 1 mom. har fått utan ersättning, förutsatt att tomten fortfarande har samma ägare och att tomtens huvudsakliga användningsändamål inte har ändrats genom planändringen.

189 a §

Sökande av ändring i beslut om fastställande av utvecklingskostnadsersättning

Ändring i ett beslut av kommunen som gäller fastställande av utvecklingskostnadsersättning får sökas på det sätt som bestäms i kommunallagen. Rätten att söka ändring bestäms likväl enligt förvaltningsprocesslagen.

Helsingfors den 13 mars 2003

Republikens President
TARJA HALONEN

Vid ändringssökande iakttas i övrigt förvaltningsprocesslagen.

När det gäller värderingen av en fastighet skall förvaltningsdomstolen begära ett utlåtande av lantmäteribyrån, om det inte är uppenbart onödigt.

189 b §

Sökande av ändring i beslut om debitering av utvecklingskostnadsersättning

Ändring i ett beslut av kommunen som gäller debitering av utvecklingskostnadsersättning får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen. I samband med debiteringen kan ändring inte sökas i fråga om ersättningsgrunder som vid fastställandet av utvecklingskostnadsersättningen har avgjorts genom ett beslut som har vunnit laga kraft.

Vid ändringssökande iakttas förvaltningsprocesslagen. Besvär uppskjuter ändå inte verkställigheten av beslutet, om inte besvärinstansen bestämmer något annat.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2003.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Denna lag tillämpas på ersättning för kommunens kostnader för samhällsbyggande i fråga om de detaljplaner vars planförslag har varit offentligt framlagda enligt 65 § efter lagens ikraftträdande samt på markanvändningsavtal som har ingåtts efter ikraftträdandet.

Minister *Jari Koskinen*

Nr 223

Republikens presidents förordning**om ändring av 2 § republikens presidents förordning om polisens förtjänstkors och förtjänstmedalj**

Given i Helsingfors den 13 mars 2003

I enlighet med republikens presidents beslut
ändras i republikens presidents förordning den 15 december 2000 om polisens förtjänstkors och förtjänstmedalj (1129/2000) 2 § 1 och 3 mom. som följer:

2 §

Polisens förtjänstkors och polisens förgyllda förtjänstmedalj förlänas av inrikesministern på framställning av polisöverdirektören. Polisens högsta ledning, polisens länsledning, de riksomfattande enheterna, polisrättningen i Helsingfors härad, polisläroinrättningarna, Polisens teknikcentral och Polisens datacentral kan göra framställning om utdelning av polisens förtjänstkors eller polisens förgyllda förtjänstmedalj.

Polisens förtjänstmedalj i silver förlänas anställda vid de underlydande polisenheterna också av länspolisdirektören och anställda vid en riksomfattande enhet av chefen för enheten samt anställda vid polisrättningen i Helsingfors härad av polischefen.

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2003.

Helsingfors den 13 mars 2003

Republikens President
TARJA HALONEN

Inrikesminister *Ville Itälä*

Nr 224

Statsrådets förordning
om ändring av 12 § polisförvaltningsförordningen

Given i Helsingfors den 13 mars 2003

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från inrikesministeriet, *ändras* i polisförvaltningsförordningen av den 15 mars 1996 (158/1996) 12 § 1 mom. som följer:

12 §

Delegationen för polisärenden tillsätts av statsrådet för högst fyra år i sänder. Delegationen har en ordförande, en vice ordförande samt minst 11 och högst 19 andra medlemmar. Varje medlem, med undantag för ordföranden, har en personlig suppleant. Ordföranden, medlemmarna och suppleanterna ut-

ses bland personer som representerar olika medborgarkretsar och de viktigaste intressenterna i anslutning till polisverksamhet.

—————

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2003.

Helsingfors den 13 mars 2003

Inrikesminister *Ville Itälä*

Lagstiftningsråd Kimmo Hakonen

Nr 225

**Jord- och skogsbruksministeriets förordning
om förfarandet vid inköp av spannmål till interventionslager**

Given i Helsingfors den 14 mars 2003

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av 3 och 11 § lagen den 8 december 1994 om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik (1100/1994) samt 8 § lagen den 18 december 1992 om förfarandet vid skötseln av stöduppgifter i fråga om landsbygdsnäringar (1336/1992):

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning utfärdas närmare bestämmelser om den nationella verkställigheten av det förfarande som gäller övertagande av spannmål till interventionslager enligt följande förordningar

a) Rådets förordning (EEG) nr 1766/92 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål,

b) Kommissionens förordning (EG) nr 824/2000 om fastställande av förfarandet och villkoren för interventionsorganens övertagande av spannmål samt analysmetoderna för kvalitetsbestämning (nedan kommissionens förordning).

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *silo* en silo eller en avdelning i ett planbottenlager som används för spannmålsupplagring,

2) *överföringsköp till ett lager* ett förfarande där spannmålen efter att ett anbud lämnats in överförs till ett interventionslager,

3) *överföringsköp i lager* ett förfarande där

spannmålen efter att ett anbud lämnats in överförs till en separat silo i det interventionslager där spannmålen fanns vid anbudsstillfället,

4) *lokoköp* ett förfarande där spannmålen köps till den silo i interventionslagret där den fanns vid anbudstillfället,

5) *anbud* sådant anbud om försäljning av spannmål till ett interventionslager som avses i artikel 4 i kommissionens förordning,

6) *köpeavtal* ett avtal som gjorts på basis av ett anbud,

7) *avtalsparti* det spannmålsparti som är föremål för ett avtal,

8) *del av avtalsparti* ett mindre spannmålsparti som hör till avtalspartiet och som beroende på köpsättet definieras som följer:

a) *överföringsköp till ett lager* – spannmålsparti som levererats till ett interventionslager från varje i avtalet nämnd lagerplats,

b) *överföringsköp i lager* – varje mottagande silo som hör till köpeavtalet,

c) *lokoköp* – varje silo som hör till köpeavtalet,

9) *mottagande av spannmål till ett interventionslager* det fysiska mottagandet av spannmål till ett interventionslager,

10) *övertagande av spannmål till ett interventionslager* godkännande av ett spannmålsparti som spannmål som lämpar sig för

interventionslagring efter att spannmålspartiet har konstaterats uppfylla kraven enligt artikel 1 och 2 i samt bilaga I till kommissionens förordning, samt

11) *kontrollör* en tjänsteman vid jord- och skogsbruksministeriet eller en företrädare som auktoriserats av ministeriet i fråga om kontroll av ett erbjudet spannmålsparti eller mottagande av spannmål till ett interventionslager,

3 §

Anbud

Ett anbud skall göras på en blankett som fås från jord- och skogsbruksministeriets interventionsenhet (nedan interventionsenheten) och på den skall anges de uppgifter som avses i artikel 4 i kommissionens förordning.

I fråga om överföringsköp till lager kan det erbjudna spannmålspartiet bestå av spannmålspartier som finns på olika lagringsställen. Om det på anbudsblanketten inte finns utrymme för uppgifterna gällande alla lagringsställen som hör till anbudet, kan uppgifterna lämnas på en fritt formulerad tilläggsida som fogas till blanketten och som beträffande lagringsställena skall innehålla de uppgifter som avses i artikel 4 i kommissionens förordning.

Den kvantitet som erbjuds får inte överstiga den sammanlagda mängden spannmål som finns på de lagringsställen som nämns i anbudet eller på tilläggsidan till anbudet, men får likväl underskrida denna mängd. Anbudsgivaren kan leverera spannmål till ett interventionslager från vilket som helst av de lagringsställen som nämns i anbudet eller på tilläggsidan till anbudet. Efter att ett anbud godkänts kan ändringar i anbudet eller på dess tilläggsida inte göras.

4 §

Tillsyn

En kontrollör har rätt att när som helst efter att ett anbud mottagits kontrollera de förhållanden som ligger till grund för utbetalning av stöd, såsom det erbjudna spannmålspartiet och säljarens bokföring för de spannmålspar-

tier som erbjudits för intervention. Om det i samband med kontrollen framgår att spannmålspartiet inte överensstämmer med uppgifterna i anbudet eller att det inte kan levereras till interventionslagret, eller att spannmålspartiet inte uppfyller de krav på kvantitet som avses i artikel 1 i kommissionens förordning eller de krav på kvalitet som avses i artikel 2 i och bilaga I till kommissionens förordning skall interventionsenheten avslå anbudet eller säga upp köpeavtalet.

5 §

Leverans av spannmålen till interventionslagret

Säljaren skall särskilt för varje köpeavtal till interventionslagret leverera minst den kvantitet spannmål som avses i artikel 1 i kommissionens förordning, dvs. 80 ton. Den kvantitet som levereras till interventionslagret får avvika från den kvantitet som anges i köpeavtalet enligt följande:

avtalspartiets storlek (ton)	tillåten avvikelse (ton)
80—200	+ - 40, minimileverans dock minst 80 ton
200—500	+ - 60
500—1 000	+ - 80
över 1 000	+ - 120

I enskilda fall kan interventionsenheten också tillåta avvikelser av annan storlek, om för detta finns grundad anledning och detta inte medför oskäligen olägenhet för tillsynen.

Till interventionslagret skall för varje avtalsparti levereras minst 120 ton spannmål per dag, eller om avtalspartiet är mindre än detta, hela avtalspartiet under samma dag, om inte något annat har överenskommit med interventionsenheten eller kontrollören.

Säljaren eller lagerhållaren kan av grundad anledning söka ändring i den leveranstid som anges i avtalet. Ansökan om ändring skall tillställas interventionsenheten innan leveranstiden enligt avtalet löper ut.

Spannmålen skall levereras till interven-

tionsenheten under lagrets normala öppettider eller vid någon annan tidpunkt som interventionsenheten, kontrollören, lagerhållaren och säljaren kommit överens om.

I fråga om överföringsköp till ett lager skall säljaren med varje lass som levereras till lagret sända en fraktsedel, av vilken framgår köpeavtalets nummer och till vilken del av avtalspartiet lasset hör.

6 §

Kvalitetskrav för spannmål som tas emot

Varje spannmålsparti som tas emot till interventionslagret skall uppfylla kvalitetskraven enligt artikel 2 i och bilaga I till kommissionens förordning.

7 §

Mottagningskontroll

Varje spannmålsparti som tas emot till ett interventionslager skall före mottagandet till lagret kontrolleras så, att partiet kan konstateras uppfylla kraven enligt 6 §. Mottagningskontrollen utförs av en i 2 § avsedd kontrollör.

I fråga om överföringsköp till ett lager utförs mottagningskontrollen skilt för varje lass. I fråga om överföringsköp i lager och lokoköp utförs mottagningskontrollen separat för varje del av avtalspartiet.

I fråga om överföringsköp till ett lager kontrolleras lasset när det anländer till lagret. I fråga om överföringsköp i lager kontrolleras en del av avtalspartiet när spannmålen överförs till den mottagande silon. I fråga om lokoköp kontrolleras lagerbokföringen till den del den gäller en del av ett avtalsparti.

Om kvaliteten på ett spannmålsparti på grundval av mottagningskontrollen inte uppfyller de krav som ställs på interventionsspannmålen, skall spannmålspartiet eller, om ifrågavarande spannmålsparti inte kan särskiljas från hela avtalspartiet eller en del av det, hela avtalspartiet eller en del av det inte tas emot eller övertas till interventionslagret.

Om spannmålspartiet på grundval av mottagningskontrollen inte tas emot till lagret och säljaren eller dennes representant bestrider

riktigheten av mottagningskontrollen, kan säljaren skriftligen (per brev eller telefax) begära efterkontroll hos interventionsenheten. Begäran om efterkontroll skall vara interventionsenheten till handa inom tjänstetid senast tio arbetsdagar från mottagningskontrollen. Efterkontrollen utförs av spannmålslaboratoriet vid Kontrollcentralen för växtproduktion.

8 §

Mottagande

Om kvaliteten på spannmålspartiet på grundval av mottagningskontrollen uppfyller de krav som ställts på interventionsspannmålen, skall det tas emot till interventionslagret, dock utan att tillämpningen av 7 § 4 mom. begränsas.

9 §

Övertagande av och kvalitetsbestämning i fråga om ett avtalsparti eller en del av ett avtalsparti

Interventionsenheten beslutar om övertagande av ett avtalsparti eller en del av ett avtalsparti när kontrollören har säkerställt att det uppfyller de krav på kvantitet som avses i artikel 1 i kommissionens förordning och spannmålslaboratoriet vid Kontrollcentralen för växtproduktion på grundval av sin kvalitetsbestämning har säkerställt att avtalspartiet uppfyller kvalitetskraven enligt artikel 2 i och bilaga I till kommissionens förordning.

Interventionsenheten gör en sådan prissättning enligt artikel 8 i kommissionens förordning som grundar sig på spannmålspartiets kvalitet på grundval av den ovan nämnda kvalitetsbestämning som utförs av spannmålslaboratoriet vid Kontrollcentralen för växtproduktion. I fråga om överföringsköp till ett lager utförs kvalitetsbestämningen skilt för varje avtalsparti. I fråga om överföringsköp i lager och lokoköp bestäms kvaliteten på varje del av avtalspartiet skilt för sig.

10 §

Efterkontroll av kvalitetsbestämningen av ett avtalsparti eller en del av ett avtalsparti

Om säljaren vill låta utföra en delkontroll

eller heltäckande kontroll av den i 9 § nämnda kvalitetsbestämningen av ett avtalsparti eller en del av ett avtalsparti som inverkar på övertagandet och prissättningen, skall säljaren skriftligen (per brev eller telefax) begära efterkontroll hos interventionsenheten. Begäran om efterkontroll skall vara interventionsenheten till handa inom tjänstetid senast tio arbetsdagar från datumet på kvalitetsbestämningssintyget.

Vid efterkontrollen fastställs kvaliteten på det parallellprov som tagits av avtalspartiet eller en del av avtalspartiet i fråga om de kvalitetsegenskaper som säljaren begär. Efterkontrollen utförs vid ett oavhängigt spannmålslaboratorium som ackrediterats för att

utföra handelsspannmålsanalyser. Resultaten av efterkontrollen är slutgiltiga.

11 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 19 mars 2003.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Genom denna förordning upphävs jord- och skogsbruksministeriets förordning (373/2002).

Helsingfors den 14 mars 2003

Jord- och skogsbruksminister *Jari Koskinen*

Överinspektör Joni Haapanen

Nr 226

**Jord- och skogsbruksministeriets förordning
om ändring av bilagan till jord- och skogsbruksministeriets förordning om avgifter för
gränsveterinärernas prestationer**

Given i Helsingfors den 14 mars 2003

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut
ändras punkterna 3.1.1 och 6.1 i bilagan till jord- och skogsbruksministeriets förordning av
den 27 september 2001 om avgifter för gränsveterinärernas prestationer (832/2001) samt
fogas till bilagan en ny punkt 3.1.3 som följer:

Denna förordning träder i kraft den 20 mars 2003.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen
träder i kraft.

Helsingfors den 14 mars 2003

Jord- och skogsbruksminister *Jari Koskinen*

Överinspektör Johanna Wallius

AVGIFTSTABELL

3.1.1 För varje djur som kontrolleras uppbärs 70 euro, om inte något annat följer av punkterna 3.1.2 eller 3.1.3.

3.1.3 För djur som är avsedda att användas på cirkus eller på motsvarande uppvisningar uppbärs i kontrollavgift för djur som kontrolleras samtidigt sammanlagt 80 euro samt därtill 110 euro per timme.

6.1 kontroll som utförs mellan kl. 16.15 och 22.00: höjningen av avgiften är 50 % och

Nr 227

Utrikesministeriets meddelande**om ändring av utrikesministeriets beslut om ersättningar på grund av de lokala särförhållandena till tjänsteman inom utrikesrepresentationen**

Utfärdat i Helsingfors den 6 mars 2003

Utrikesministeriet meddelar med stöd av 2 kap. lagen den 25 februari 2000 om Finlands författningssamling (188/2000):

Utrikesministeriet har utfärdat följande beslut:

Beslutens rubrik	nr	utfärdat	träder i kraft
Utrikesministeriets beslut om ändring av utrikesministeriets beslut om ersättningar på grund av de lokala särförhållandena till tjänsteman inom utrikesrepresentationen	78–80	6.3.2003	1.4.2003

Besluten har publicerats i utrikesministeriets föreskriftssamling. Besluten kan fås från utrikesministeriet, PB 176, 00161 Helsingfors, tfn (09) 1605 5339.

Helsingfors den 6 mars 2003

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

Avdelningschef Pekka Wuoristo